

دیمانه ی سیروان و محه مه د نوری نه دیبی موکریانی:

نه ته وه ی کورد زیاتر به شی به حه قی ژیان و به هره وه ری له شه رافه تی ئینسانی هه یه

حه ممه د نوری له دایک بووی 1305 ی «گلولان» ی سه ربه شاری بوکانه. ژیان و چالاک ی نه ده بی و فه رهه نگی و کومه لایه تی هه ر له ته مه نی گه نجیبه وه ده سپیکردووه. به باشی ئاگاداری رووداوه کانی کوردستان و به تایبه ت نازه ربایجانی روژئاوا و موکریانه له سالانی ده یه ی 20 ی هه تاویبه وه هه تا ئه م سالانه ی دوایی. هه ر چه ند پیری به ری ده رکه ی پیگرتووه به لام بیری تیژی زور بیره وه ری و رووداوی تال و شیرینی له زه ییندا تومار کردووه. میرزا موحه ممه د نوری به رله شورشی ئیسلامی سالی 57 ، وه کوو هه لبارده ، نوینه رایه تی خه لکی بوکانی له مه جلیسی شورای میلی وه ئه ستو بووه . که یوان یاری هاوکاری سیروان له بوکان گفت و گو یه کی چر و پری له گه ل ئه و به ریزه ئه نجام داوه که به شی ئه وه لی پیشکه شتان ده کری.

حه ممه د نوری له دایک بووی 1305 ی «گلولان» ی سه ربه شاری بوکانه. ژیان و چالاک ی نه ده بی و فه رهه نگی و کومه لایه تی هه ر له ته مه نی گه نجیبه وه ده سپیکردووه. به باشی ئاگاداری رووداوه کانی کوردستان و به تایبه ت نازه ربایجانی روژئاوا و موکریانه له سالانی ده یه ی 20 ی هه تاویبه وه هه تا ئه م سالانه ی دوایی. هه ر چه ند پیری به ری ده رکه ی پیگرتووه به لام بیری تیژی زور بیره وه ری و رووداوی تال و شیرینی له زه ییندا تومار کردووه. میرزا موحه ممه د نوری به رله شورشی ئیسلامی سالی 57 ، وه کوو هه لبارده ، نوینه رایه تی خه لکی بوکانی له مه جلیسی شورای میلی وه ئه ستو بووه . که یوان یاری هاوکاری سیروان له بوکان گفت و گو یه کی چر و پری له گه ل ئه و به ریزه ئه نجام داوه که به شی ئه وه لی پیشکه شتان ده کری .

* شیوه ی ئیوه بو نوسین و خولقانی شیعریک چونه و یان ئه و کاته ی داری هزر و بیرتان چرو ی شیعر ده رده کا چ ده میکه؟

- بو ده ربرینی هه سته ده روونم و سه رنجی بازاری قه لب و نار ه واجی روژ. هات و کات دینه گوری. یانی کات و هاتیک که بزه یه کی باویته سه رلیوانم یان چزه یه کی دل سووتین به ردا ته گیانم. نه و کاته یه که ئیش و ئوفی ده روون به ربه و پیوانه ی وشه و مانا به راورد ده که م و له ته رازوی شیعر و هونراوه دا هه لیده سه نگینم. جا ئه ویش به واتای خوتان (چرو ی شیعر) نیبه چزوی مه ینه ته له ناخی گیانی نه حه جمیوی خوم ده ریده کیشم و ده لیم:

چلون ده دوینی دنیا لیوی دوورووام

له کزی ده نوینی واته م هه سته خنکاوم

ئه وه نده چاوه ری پیکهاتی مام

له گوریشدا ده لیم با لیک نه نیم چاوم

* نه رکی شیعر چیبه؟ به پروای ئیوه شیعر ده توانی گورانکاری بنه ره تی له نیو کومه آدا به دی بیینی؟

- به باوه ری من شاعیر ده توانی و له باوو وزه ی دا هه یه که به هه سته هه نگیوه ی خوی بناغه داریزی بنچینه و بناوانی دیمه نی جوان و رازاوه ی ژیانی دلخواز له نیو نه ته وه و کومه لی خویدا بی، زمانی شیعر سرودیکی یه زدانی و نیدایه کی ئاسمانیبه که رینوین و هه ست بزوین بی. ده نا ئه فسوونیکی ئه هریمه نیبه که مانه وه و ژیانه وه ی نه ته وه ی

بدورینئ؟! له دنیای ئه وړودا که به ره ی به شه ر، به ره و ژيانیکى هه راوتر هه نځاو هاویره
شاعیر نابئ ریساله تی خوی له پیناوی خوان و خوانچه ی خواجهات و نانی دیوه خانى به گ له
رو هه ر خوناسان بنئ. به لئ من به شاعیر ده لئیم:

شعیریکم ده وئ زمانی ساغ بی
بؤ زاری نه یار وه ک شیشه ی داغ بی
شعیریکم ده وئ نه یفرۆشی به نان
نه یکه یه به پینخور ماست و توراغ بی
شعیریکم ده وئ بی پینچانه وه
بؤ شانی زه مان تیلآو په یاغ بی
شعیریکم ناوئ شان هه لته کینئ
هه لپه رکئی نه یار گه رم دابینئ؟

یا هه ربه و جوره ی پیره میردی نه مر ده فه رمئ:

له سه ر هه ر کئوی شیرى تیخوړئ

ناوجه رگی هه موو دوشمنان ببرئ

...نالئیم شاعیرم به لام له گه ل شعیرو ئه ده بیات نئوانمان خوشه. شعیرم خوش ده وئ، زور
کونه په رست نیم ئه ماما هینده ش باوی هه نځاوم به ره و شعیری نازاد خوش نییه. کاتیک
شعیری نوئ یان شعیری نازادی هه ندیک له هونه ره نوځوازه کان ده خوینمه وه ئه گه ر
تیبیکه م شاعیر ده لئ چی؟ و ده یه وئ چی بدرکینئ زورم پئ جوان و دلگیره. به لام هه ر له و
ته رازه دا هیندیک هونراوه ی وا ده بینم که هونه ر هینده په نای بؤ وشه ی ناویچوو
(غیرمشبه) و ئیستیعاره ی نابه رابه ر بردووه لام وایه بؤ خویشی له ریک و پیکى وشه و مانای
شعیره که ی دردونگ ده بی. لئره دا نامه وئ له باره ی شوینه وار و ریباری ئه م دوو شیوه
هونراوه یه بدویم جینگای ئه م باسه مه ودايه کی دریزتری ده وئ.

به باوه ری ئه منی گئری کونه وئ شعیر له قالبی ناسراوو داریزراوی خویدا شتیکه وه ک
ریازی، هه نده سه ، مه نتیق. ئه مانه هه رکامیان له چوارچینه ی دیاریکراوی خویاندا دینه
گورئ. ئه گه ر به پنی گورانکاری زمان و نوځوازی پیویست له سه ر بارودوخی ناسک خه
یالی و شیرین و تالی تامی شعیری نوئ بکه یه وه، ئه وه له به ر دلانه و باخچه ی گولانه. ده نا
ئه گه ر وه ک چه په ری شر له ریسه چوو له سه ر گریژنه ی خوی ترازا بؤ به ده و نه ناشی.
هه رکی و زازا پنی ده لئین شعیری سپی وه ک به قوله ره شه ی ده لئین خواجه کافور!
ئه گه ر لاوه نوځوازه کانی ئه ده ب و فه ره نگی زمانه که مان ئاوریک له رابردوی ئه ده
ب و فولکلوری له میژینه ی خویان بده نه وه ده بینن نه وه ی ئه وړو ئه وان ده یدروونه وه و
به ره می لئوه رده گرن داچیندراوی موچه و مه زرای پینشینه کانه. مه گه ر به ندو باوه کانی
نازیزه، پاییزه، گه لو، حه یران و نابنه رچه و بابه گه وره ی شعیر و هونراوه ی نوئ و نازاد
و سپی؟ یان ده لئین ئه وه ی له به ر چاوانه له به ر دلانه.

* به ریزتان جگه له شعیر له به ستینی چ هونه ریکی دی دا کارتان کردووه؟

- ئه گه ر هونه ر بریتی بی له وینه گری، نه ققاشی، په یکه ر تراشی و موسیقا، به شم له
هیچیان دا نییه. ئه گه ر ماموستایی و ده رس گوته وه و موعه لیمی و ته ربییه تی بیچوه
دیهاتییه کان و منداله لادییه کانم به نیوی هونه ریک بؤ بقیه بلئینی که زیاتری ده وره ی ژیانم له
و ریگایه دا بردوته سه رئ ئه وه چاکه. ده نا ده بی پیم بلئینی زلی بی هونه ر.

* ماموستا نووری وشه له ناسه واره کانی ئیوه دا چالاک و به رچاون، وه ک میوورونه. ئه رک
و شوینی وشه له شعیر و ده قدا چلون هه لده سه نځینی؟

- که ره سه و نامرازی هه ره پیویستی شعیر و نووسراوه ته نیا وشه یه و وشه یه مانا هه لده
به ستی و وتار ده رازینئته وه. ئه من له و مه لیه نده ی تییدا ژیاوم (موکریان) و به و زارواوه
ی پنی دواوم، ده دویم و ده نووسم. هه ر ئه و زارواوه ده س کاری نه کراو و له بیژینگ دراوه

یہ کہ نیستاش پیرہ پیاوہ کان و پیرہ ژنہ کان له قورنہ و قوژبنی دیہاتہ تہ ریکہ کاندا پیی دہ
 دوین. دیارہ ئہ گہ ر ہونہ رو نووسہ رہ کانی ئہ م مہ لہبہ ندہ له بہ ستینی ہہ لہبہ ست و
 نووسراوہ کانیناندا له مرواری وشہ ی موکریانی خوین کہ لک و ہ رگرن نیازیان نابئی رستہ ی
 بہ یاناتی خوین بہ گوی مامیلکہ ی داتاشراوی ئہ م و ئہ و بہوننہ و ہ. بہ واتای خوٹان وشہ ی
 (میوورونی) زاراوہ ی موکریانی له شانی دایہ بیکہ یہ شہ م و شہ وچرای دیوان و بارہ گای
 شیعر و نووسراوہ کان. بو وینہ لیرہ دا ئاور دہ دہ ینہ و ہ ہونراوہ ی ہونہ ریکی کہ نزیکہ ی پہ
 نجا سال له مہ و بہ ر بیئہ و ہ باسینک له شیعی کون و نوئ ہاتبیتہ گورئ له سہ ر دہ قی
 شیعر بہ ہوی کہ لک و ہ رگرتن له وشہ ی رہ سہ ن چ تامیکی ہاویشتوتہ دہ قی شیعرہ و ہ کہ دہ
 لی:

له ئامیزی غہ می دووریتی دہ گرم
 ہہ تا باوہ ش دہ با ئہ ژنوی شکاوم
 دہ با بگری ہہ تا ماوہ له سہ ر دل
 زنہ کیشی خہ فہ ت پالیوی چاوم
 له پئ چالی تہ نین بیئ رایہ ل و پو
 مہ کوکیکی خولی ہہ ودا پساوم
 چ ریک و پیک بہ بی کورتی و دریزی
 کراسیکم بہ بہ ژنی غہ م براوم

ئہ من لیرہ دا دہ مہ وئ دہ ولہ مہ ندی و بی نیازی زمان و زاراوہ ی موکریانی یانی زمانی ہہ
 ژار و ہیمن و ... بو وشہ ی رہ سہ ن باویمہ بہ ر زہ بین و زمانی ہونہ رہ لاوہ کان و نووسہ
 رہ کان کہ واتہ بہ ماناوہ، ماناش بہ کہ لک و ہ رگرتن له وشہ ی رہ سہ ن و له جیی خویدا
 نووسراوہ ی دہ رہ نگینئ بہ لای منہ و ہ. ہونراوہ ی سہ رہ و ہ نموداریکہ له ریک و پیکی رستہ
 و وشہ و مانای راگہ بین. له زاراوہ ی موکریانیدا دہ لئین ہہ موو گیانلہ بہ ریک بیچووی خوی
 خوش دہ وئ بہ لام ژوشک له ہہ موان پتر کہ دہ لئ ٹوخہ ی بیچوہ نہ رم و نولہ کہ م؟ رہ نگہ
 لیرہ دا ہیندیک پنیان و ابئی ئہ من بہ رچاو تہ نگانہ بو پاراستن و پہ رہ ستی زاراوہ ی خومالی
 بوومہ ژوشکہ کہ.

* ماموستا بچی ہہ ولتان نہ داوہ دیوانی شیعرہ کانتان بلاو کہ نہ و ہ؟

- بو ولامی پرسیارہ کہ ت دہ گہ ریمہ و ہ سالانی 26 و 27 ی ہہ تاوی، دہ ورائی رژی می شاپہ
 تی کہ کوردی نووسین و بہ کوردی ژیان باسی سہ ر بوو. ہونہ رو نووسہ ر و دہ مبرزپوہ
 کانین بہ نیوی سہ ر بزپوو موتاجاسیرو ماجہ راجو ہہ لیان دہ برین و بہ شاخ و کپو و ہہ ندہ
 راندا دہ یانرہ تاندن. له و ہہ لیرین و داپرینہ یدا بوو کہ سپارہ ی ہونراوہ کانم و نووسراوہ
 کانی بیرہ و ہ ری له بہ سہ ر ہاتی ولات و مہ لہبہ ندہ کہ مان له تہ ندوور خران و سووتان. بہ
 ر ہہ می خہ له و خہ رمانی دیوانم و ہ بہ ر ہہ لہمہ تی سووتمانی دیوان کہ وت. مافنگی مامہ
 و ہ، ئہ وی ساندبووم دامہ و ہ. ئہ گہ ر ہیندیک ہونراوہ ی کون مابیتہ و ہ یان بہ دہ ستی ئہ دہ ب
 دوستانہ و ہ دہ یانبینمہ و ہ یان له دہ رہ و ہ له روی روژنامہ ی کوردستان و گوٹارہ کانی دیکہ ی
 ئہ و کات چاپ کراون و ماون بہ تہ مام و ہ ک بہ شی خوراو مائی دزراو بہ کردہ و ہ و
 کوششی ئہ دہ ب دوستان له نیو گورئ بینہ و ہ گورئ. و ہ کوو دہ بینین و دہ زانین نہ تہ و ہ ی
 کورد له ہہ ر مہ لہبہ ند و ولاتیکی کوردہ و اریدا کہ دہ ژین له ہہ ر ہوزو کوزیک بن بہ بیرو
 ہہ ستیکی پتہ وی رووناکبیری و نیشتمان پہ رہ ستی، رہ گہ زو رہ سہ نی له میژینہ ی خوین
 پاراستووہ و راگرتووہ. بہ تابیہ ت له ئیراندا کہ خوین بہ بنہ مالہ ی ہہ موو تیرہ کانی کورد و
 رہ چہ لہ کی بہ رہ ی ئاریایی نژاد له تیرہ ی ماد دہ زانن و زنجیرہ ی پنیوہ ندی رہ سہ نی
 خوین بی پسانہ و ہ گہ یاندوتہ ئہ مرؤ. یانی روژگاریک کہ باسی وت ووئژ له مہ دہ نییہ ت و
 فہ رہہ نگی ئہ قوام و ملہ ل ہاتوتہ گورئ. دیارہ نہ تہ و ہ یہ کی وا کون و باستانی کہ 2500
 سال پینشینہ ی ژبانی خوی له ہہ موو ہہ ل و مہ رچی نالہ باردا و ہ پشت سہ ری ناوہ ئہ گہ ر

وت و ویژی (تمدن ها و فرهنگ ها) ی بو بکه نه به لگه و قه و آله ی حه قی ژیان، نه ته وه ی کورد زیاتر به شی به حه قی ژیان و به هره وه ری له شه رافه تی ئینسانی هه یه.
* شیعری نه ورۆی کوردستان به تایبه ت کوردستانی ئیران له دیدی نه نگۆوه چلۆن هه آده سه نگیندری؟

- کاتیک باسی نه ده ب و فه ره هه نگی خۆمالی له کوردستانی ئیراندا دپته پیشی، ده بینین ناقمئ له هۆنه ران و پینووس بگیران نه رکی خۆیان ده به ستین و بناوانی شیعری کلاسیک دا و له کانالی که نداوی نوێخوازی شیعری ئازاددا به پپی هه لوومه رچی زه مان نه دا کردووه و هر کس به زبانی صفت و نعت تو گوید بلبل به سراپیدن و قمری به ترانه

به لام ده بی شاعیر ریساله تی تایبه تی خۆی له به رچاو بی که له ده قی شیعیر و هۆنراوه دا په یامی پیویستی زه مان به زمانیکی ره وان و راگه بین باویته به ر زه ینی بینه ران و بیسه رانی نه ته وه ی نیازاوی خۆی. به داخه وه هیندیک هۆنراوه ی هۆنه ره نوێخوازه کان ده بینم که له شیعری «معما» ی بریک له شاعیره کۆنه وێژه کان دووره مانتره. لام وایه مه به ست و مانای هۆنراوه نابئ له پیچ و په نای خوازه لۆکی وشه ی ناویچوو و بی جیدا خۆی حه شارداو وه ک دیمه نی مانگی نوئ له نیو هه ورو ساودا هه و بی؟ هه ونه بی؟ به باوه ری من شیعری کلاسیک یان شیعری نوئ له هه ر زاراوه و زمانیک دا کاتیک له باری شیعرییه وه تیروته سه ل و پاراوه که پر به پیستی نیاز و خواست و ویستی نه ته وه یه ک بی که تیدا ده ژی و پییه وه ده ژین. ده کرئ له قالبی کۆندا تازه وێژ بی و کۆنه که ی تازه که یه وه و ده کرئ به زمانی نوئ میراته کۆنه که ی خۆت بلاوینییه وه.

* «شاعیر ده بی زمانی تایبه تی خۆی بدۆزیته وه» بیروراتان سه باره ت به و بوچوونه چۆنه؟ - نه وه ی که ده گوئری شاعیر ده بی به زمانی تایبه تی خۆی شیعیر بلئ مه به ست نه وه یه: شاعیر بو ده ربرینی هه ستی ده روونی خۆی ده بی ره وشت و شیوه یه کی تایبه تی خۆی ره چاو بکا. له فارسی زماناندا وه کوو فیرده وسی، نیزامی، سه عدی، قانانی، مه ولانای رومی و له ناو زمانی کوردیدا وه کوو مه وله وی تاوه گوزی، نالی، وه فایی، شیخ ره زا تاله بانی، هه ژارو هیمن، گوران و حاجی قادری کۆبی. نه مانه هه رکام به زمانیکی که پپی دواون بو ده ربرینی بیروباوه ری خۆیان، رچه و ریباریکی تایبه ت و لیک جوئیان هه لێژاردووه و بی نه وه ی ئیمه دارو له له و خه ت و نیشانان بو دامه زرینین. هه ره وه یان ده لاندووه که زه رف تیدایه و به تیروانین و سه رنجیکی وردبینانه له ئاکار و وتاری شاعیر ده رده که وئ که زمانی تایبه تی خۆی (شیواز و ریبار) ی له باسی میلی گه رای و نه ته وه خوازی یان نه وین و دلداری یان سوئیگه ری و عیرفان یان ئامۆژگاری و رینوینی هه لێژاردووه و خوینه ری به روونی بو مه به ستی تایبه تی خۆی بانگ ده کا.

* شاعیریک که شاره زایی به سه ر چه ند زماندا هه یه به پروای ئیوه ده توانی به و چه ند زمانه شیعیر بلئ و شیعیره کانی چۆن ده بی؟

- شاعیر یان بلین هۆنه ره به هه ر زمانیکی که به باشی بیزانی و له وزه و توانای دا بی ده توانی و جیی خۆیه تی هۆنراوه و نووسراوه ی خۆی به و زمانه بلئ و بنووسی. بو وینه له شاعیره کورد زمانه کانی خۆمان وه ک مه لا مافی کۆکه یی، شیخ ره زا، نه ده ب (میسباحه دیوان) به کوردی و فارسی و ترکی و عه ره بی شیعریان وتووه و هۆنراوه ی زۆر ریک و پیکیان له و زمانانه دا هه یه. هۆنه ره و هۆنراوه ناکرئ له چوارچیوه ی ره نگ و سنوور و مه رز و نیزادا گه مارۆی ده ی وه ک چۆن شاعیریک له م باره یه وه ده لی:

تو فیرده وسی ویکتور هۆگۆی

تو لامارتین یاخو خواجهی

تو گۆرانی و نه ستیره ی کوئ

دنیا ده روا، کوا تو ده روئ

شاعیر له روانگه ی کۆن و نوئ و زمان و زه مانه وه یان ره ننگ و نه ژاده وه له بیژینگ نادری و ده لی:

سی پاره ی *** به شه ر

بیروزانست و هونه ر

له ده و رانی کۆن و نوئ

به شیرازه ی توئه دوئ

* به پروای نیوه نیوبه ده ره وه بوون، هاوواتای سه رکه وتووبوونه؟

- نامانجی شاعیر له روکردن و وه دی هینانی هونراوه کانی به مه به سستی سه رکه وتن و نیو ده رکردن نییه. هه ره ک چون ناماژه م پیکرد هونه رچیشکه و چیژیکی تایبه تی خوی بو ده ربرینی هه ست و خوسته که ی هه یه. هه ره و چیژ و ویستی ده روونییه هه لیده پیچی بو ده ربرینی ئه وه ی له دلیدایه و شه پۆلان ده داو سه ریژی ده کا. سه رکه وتن و نیوبه ده ره وه یی به به ژن و بالای هونراوه که پراوه. له سه ر هونه ره وه ک عه ره ب ده لاین: «لانظر و الی من قال انظر و الی ماقال» مه روانه کی؟ وتوویه پروانه چی وتراوه. نووسراوه و هونراوه یه ده بیته پاره سه نگی ته رازووی هه لکیشان و داکیشانی هونه ر یا نووسه ر. زورکه س له هونه ران له کاتی ژیانی خویاندا نیو و شوره تیکی نیشانکه ردیان نه بووه، پاش نه مان و مردنیان له دلی زه ماندا ژیاونه وه. به و پیوه رانه ی که ئاشه وانی زه مان دایمه زراندووه. ئاش له سه ر ته وه ره و بته ی خوی ده گه ری یانی هونه ریش به پیی بیروهه سستی خوی ده مرئ و ده ژینته وه؟! چه نده جیی شانازییه له ژیا نا مردن و له مردنا ژیا نه وه. وه ک خوشناوه کانی له خاک خزاوه کانی خومان که نیستا له دلی میلله تا ئه ژین.

* باسی قه یرانی به دیهاتووی نیوان شیعر و شاعیر ده گه ل میلله تا بکه ن؟

- نامه وئ دیپلوماتانه پرسیاره گرینگه که ت شیو که م و وه ردی ده مه وه. چون ئه و هه ویره ئاوی زوری ده وئ ئه ویش له بی ئاوی و ویشکه سالییدا و له حالی ئاش به تالی خومدا بوم ناشیلدرئ تا نانی گه لا گه لا بو سه ر سفره و خوانی خوینه ره خوش چیژه کانی (سیروان) بکه مه دیاری. شاعیر و هونه ر چ له و ده ورانه ی دا که دنیا پینشیل و مۆلگه ی زورداران و خوین خوران و جه ببارانی زه مان بووه چ له م ده ورانه یدا که عیلم و سه نعت و تیکنولۆژیا له به ره ی به شه ر وه ژوور که وتووه و دیمه نی حه زو ناحه زی خوی به خیر و شه ره وه خستوته پیش چاوان و له به ره می چاکه و خراپی به شدارین، خو و خده و عاتیفه ی شاعیر و هونه ر له هه موو ده ورانیکدا و له هه موو هه لکه وت و خول و گه رانیکدا ئه سپارده و ریساله ت و ئه رکی ئینسانی خوی به پیشانگای نه ته وه و هوزو کوریکی که تیبیدا ژیاوه ئه دای کردووه. ئاسه وارو ئاکاری هونه ره رابردووه کانی مژووی کۆن له باره گاو دیوانخانه ی دیوانه کانیاندا بۆمان ده گێر نه وه، چیبیان گوتووه، چون هه سستی پاک و خاوینی خویان له به رابه ری بی عه داله تی و ره وشتی ناحه زدا ئه گه قه سده سه ریش بی به له خۆبووردن و گیانازییه وه ده ربریه و دیواری عاتیفه و هه ست و دلۆثانییان هه ره سی زه مان نه یتوانیوه بیکلی له هه سستی خوشه ویستییان له رزوک بکا. مه گه ره و عاریزانه ی که تیکنولۆژی له بابته پیمال کردنی هه سستی عاتیفه وه به سه رخو خه سله تی ئینسانییاندا سه پاندووه، توانیویه تی توزیک له پاراستنی عاتیفه و ریوینی و رییه ری هونه ر بو ره وشتی چاک که م کاته وه؟ یان زولمه تی زولم تارمایی به سه ر دیواری بگیشی.

یار در خانه و ما گرد جهان می گردیم.

پروانییه ره وشتی رووناکییر و شاعیر و هونه ره کانی هاوچه رخی نه ته وه یی له هه موو مه لبه نده کوردنشینه کانمان وه ک حاجی قادری کوی، پیره میردی نه مر، گوران، هه ژار، هیمن، ئاوات. ئایا شتیک توانی به ره له سستی درکانندی ویستی ده روونیان بی؟ بو درکانندی ئه و پیویسته که ده بوو بیلین و بینووسن و رایبگه یینن. دلنایابه هه رچه نده تیکنولۆژیا سه رکه وتووتر و حه ساندنه وه تر بی، ریگای ماددی خوی ده برئ و عاتیفه و مه عنه وییه ت و خه

سله تی ئینسانی به ره گه ی خوی هه یه. ئاویان به جوگه یه کیدا ناروا و نه گه ر دنیای عیلم و تکنولوژیا و سه نعت به هه موو به ره که ت و به هره یه کی که نه سیبی به ره ی به شه ری کردووو چرای عاتیفه و خوشه ویستی تئیدا نه گری، دنیایه کی تاریک و نه نگوسته چاوه. ده بی به ده سته کوته ده رو دیوارو قوژبنی ژیان بیون تا نه دورین.

* نه ورؤ ده به ستینی نه ده بیات و هونه رو به گشتی یاساکانی باوی نیو کومه لی کورده واری، شیوه یه ک خوواردن له باببه ته سوننه تیبه کان ده بیندری. نه و مه سه له یه چلون هه لده سه نگینن؟

- نه وه شتیکی سروشتیه. به شه ر له دریزایی و به رینایی ژیانی خویدا به پئی فام و شعوری خواپیداوی هه لوه دای ژیان و به ری چوونیکی خوش تر و به رهه راوتر بووه، هه ر نه و پیداویستی به دووی هه ستی نوخواری و تازه ویستیدا راکیشی کردووو و ژیانی ده ورائی غارنشینی و دیوه زمه ی جه نگه لی و غولی بیابانی خوی گه یاندوته پله و پایه یه کی که نه ورؤ به ته مای داگیرکردنی فه زاو سیاسه ت و که هکه شانهایه. به لام نه و هیزو پیزی پیشکه وتن و سه رکه وتنه نابی ببینه هوی مالینه وه و پیشیل کردنی ره وشت و سوننه ته کان و یاساکانی نه ته وه ی پیشوو که پییه وه ژیاون و پئی راهاتوون. هه ره و شوینه واره پیشه کیانه بوونه پایه و بناغه ی وه دی هاتوووه کانی نه ورؤ. به داخه وه خوواردنی نه دیب و هونه ره لاهه کان و تازه پیداکه وتوووه کانی نه ته وه ی کورد له یاساکان و سوننه ته کانی پیشوو له هه موو نه ته وه یه ک به رچاوتره. به تایبه ت له باره ی نه ده ب و شیعر و هونراوه. نه وه وانیه: که تازه هاته پیشی کونه لاقی راکیشی! که ئاوریکی به ره و دوا بده یه وه و پروانینه میژوو نووسراوه کانی، دوا وه دیهانتی ئایینی ئیسلام، ده بینین زاناکان و پسیوره کانی نه ته وه ی عه ره ب بو به رزه وه ندی مه رز و سنووری ریگ و ره وانی فه ساحه ت و به لاغه تی واژه کانی قورنان (که لامی ئیلاهی) وته و واژه ی له کارکراوی شیعر و هونراوه ی شاعیره کانی ده ورائی جاهلییه ت یانی روژگاری نه زانی نه ته وه ی عه ره بیان ده کرده میزان و مه چه کی فه ساحه ت و به لاغه تی که لامی ئیلاهی. کواره وایه نه دیب و هونه ره لاهه کانی نوخواری گورگه ئاوریکی له په یامه کان و راسپارده کانی هونه ران و شاعیرانی له خاک خزاوی خویمان نه ده نه وه؟ نه من لام وانیه ده سکردی گورانکاری له نیو کومه لدا به و شیوه تایبه تیبه به هره مه ندو رینوین بی. پیم وایه وه ک بو خوت ده لئی نه وه شیوه یه ک هه لاتن و راکردن له بارو دوخی ئیستایه و هیچی دی.

* به ریزتان زورتان ساردی و گه رمی روژگار چه شتوووه، ناتانه وئ نه زمونه کانتان له ژیان بو نه وه و به ره ی دواروژ به چه شنی نئیسار ده ریینن؟

- له ته مه نی 74 سالیدا نه وه هه ناسه ی سوارم له ره که ی سینه دا ده هاژی. هه وراز و نشیوی که ویره، ری ژیان وه هه ناسه برکه ی خستوووه. له م حال و باله دا کاتیک ده روانه سه بر و سوورو سه مه ره ی زه مان که له م مه لیه نده ی (نازه ربایجانی روژئاوا)دا دیومه و به سه رم هاتوووه و له شه پؤل و گیزاوی رووداوه کانیدا گیزم خواردوووه و ده ست و پیم لیک داوه، نه وه (دون کیشوت)ه به سه ری پیچراوو لاق و له ته ری هه لیه ستر او فری دراومه وه نیو گفته تیک ته پیوه که ی 74 ساله که ی خوم. ده بی بلیم به داخه وه هه لکه وته ناله باره کان و رووداوه ناکاوه کان، مه ودای نه وه یان نه دامی که ته رازنامه ی سوودو زیانی ژیانی پرله ژانی حال و رابردووی خوم لیک ده مه وه و جیی که مه وه و نووسراوه گرینگه کانی به سه رهاتی خوم و هاوری نه مره کان هه ره که دیوانی شیعره کانم له ته نووری روژگاری ره شدا سووتاو پرووکا. له مه ودوا نازانم پاشماوه ی ژیانه که م که وه ک زه رده ی روژپه ری ده م ناسو له ئاوابووندایه ماوه م ده داتی؟ وه نه وه نده م مؤله ت ده داتی وه ک پاله ی دواکه وتوو، بیره وه ریبه کانم گوپه رینیک بکه م و تی بکشیم؟ ده نا هاوار ده که مه داهاتوووه کان و ده لیم

**** گه لی ریواری دوامن دین؟ هه رای نه منی له کاروانان به جی ماوه؟

* هه ژار، هینم، خاله مین، سه ید کامیل، ته ناته ت کاکه سوار ئیلخانی زاده... نه گه ر بیره

وه ریت له گه ل نه وانه هه یه، بۆمانی وه گگیره؟

- نه م پرسیاره ت بیره وه ری تال و سویری له به ستینی ویشکه روی ژبانی پر له ناواتی پیک نه هاتوومی زیندوو کرده وه. لیم گه ری با بۆخۆم لئودووراوو ده م قوچاو هه ر پیره ریباره که ی له هاورییان جیماوی دوینی و نه ورو سووتاوو که بم که پی به پیی نه و هاورییانه به ره و دووره دیمه نی ناوات ده کشام و ده خویشام. نه هه نگاوم شل ده بوو نه شه قاوم کول ده بوو. رکه و ره وه زم ده پیوا، رچه و ره وتی هه ست و خوستم نه ده شیوا. نه وه نزیکه ی شه ست سأل له و که وت و ره وت و پی پرکه یه تیده په ری، هاوال و هاورپی و هاورازه کانم وه که هه ژار، هیمن، ناوات و... له و ریباره دا دوایین بازگه ی خویان به ره و دنیای بی ده نگه و حه سانه وه پیواو تیکشان! نه وه نه من، نه منی نه پینگه یشتوو نه تامی ناوات چیشتوو به ته نیا ماومه وه و ده لیم:

له سه ر شیعری ژبان وه که داری چاکی

به ته نیا مامه وه بی به رگ و بی به ر

گه لیک بی تین تره تاوی هومیدم

له زه رده ی روژپه ری مانگی خه زه لوه ر

کاکه گیان نه گه ر بمه وئ بیره وه ریبه کانی خۆم له گه ل هه رکامیان له و هاورپی نه مرانه بگگیرمه وه ده بینه به پتی بله و شانامه ی روسته م. دیاره شانامه باسه کانی قوولتره له وه ی بله مه له باسکه ی تیدا بکا. خۆزگه سات و کاته که م بواری دابامی بتوانم بیره وه ریبه کی که له گه ل نه و نه مرانه هه مه بگگیرمه وه به لام نه و باسه ی هه لده گرین بۆ کاتیکی دی و لیره دا به زمانی حال ده ردی ده روونی خۆم به و چه ند شیعره ی مه ولانا راده گه ینم و باسه که ی به س ده که م.

هرکه او از همزبانی شد جدا

بی زبان شد گرچه دارد صد نوا

بالب دمساز خود گر جفتمی

همچو نی من گفتیم ناگفتنی

من چگونه هوشدارم پیش و پس

چو نباشد نور یارم پیش و پس

چونکه گل رفت و گلستان درگذشت

نشنوی زان پس ز بلبل سرگذشت

* سروشت، نه وین، خوشه ویستی یان نازاره کانی ئینسانی و روچوون بۆ نیو ده روونی

مروته کان له به رهه م و شیعره کانی ئیوه دا چۆنه؟

- له و گوئاره به نرخه دا، رواله ت و نیوناخنی هونراوه کانم هه ست و خوست و داوامی داویته زه ینی خوینه ره وه. هه ره که خۆت نامازه ت پی کرد هه ستی من ئینساندوستییه، نه ته وه ویستییه، نیشتمان خوشه ویستییه. له وکاته وه که زمانم به گوروگالی هونراوه کراوه ته وه، له و کاته وه که (یک حرف و دو حرف بر زبانم الفاظ نهاد و گفتن آموخت) په پوله ی نه وین و دلداریم له دریازی ته مه نم دا به ده وری شه می شه وگاری نه ته وه و نیشتماندا گه راره، سووتاوو، زیندوو بوته وه. ده مه وئ تا دوایین هه ناسه ی ژبانم هه ر به و هه سته سه ر بنییه وه.

<http://www.sirwanweekly.com>